

СМРТ И РЕИНКАРНАЦИЈА
- ПАТУВАЊЕТО НА
ВЕЧНОСТА

Шри Чинмој

Наслов на оригиналот:
“Death and Reincarnation: Eternity’s Voyage”
by Sri Chinmoy
Copyright © 1972 by Sri Chinmoy

Сите права за ова издание се заштитени. Забрането е копирање, множување и објавување на делови или на целото издание во печатени и електронски медиуми или за друг вид јавна употреба или изведба без согласност на издавачот.

Издавач: Шри Чинмој Центар – Скопје
Наслов: „Смрт и реинкарнација -
патувањето на вечноста“
Автор: Шри Чинмој

CIP - Каталогизација во публикација
Национална и универзитетска библиотека „Св. Климент
Охридски“, Скопје

239.6-186
239.6-187.5

ЧИНМОЈ, Шри
Смрт и реинкарнација : патувањето на вечноста / Шри
Чинмој ; - Скопје : Шри Чинмој центар, 2019. - 128, [5] стр.
: слика на авторот ; 21 см

Превод на делото: Death and Reincarnation: Eternity's
Voyage / by Sri Chinmoy. - За авторот: стр. [131-133]

ISBN 978-608-4894-19-3

а) Смрт - Шри Чинмој (1931-2007) б) Реинкарнација - Шри
Чинмој (1931-2007)
COBISS.MK-ID 111589130

СОДРЖИНА

Подрачјето на смртта	7
Дали смртта е крајот?	45
Приказна за Отадето	52
Смртта и животот - два неразделни браќа ...	61
Живот после смртта - повисоките и пониските светови	67
Реинкарнација - големиот аџилак	86

ПРЕДГОВОР

Во оваа книга, невообичаено плодниот индиски духовен Учител Шри Чинмој одговара на голем број прашања во врска со смртта, животот после смртта и реинкарнацијата. Како Богореализиран Учител кој постигнал свесно единство со Севишниот, Шри Чинмој има слободен пристап до различни нивоа на свест и за време на медитација многу пати патувал низ светот на смртта и одел отаде неговите бариери. Книгата претставува еден од неколкуте единствени и авторитативни извештаи за тоа подрачје.

Книгата не е наменета да го возбудува љубопитниот читател, туку да му даде големо разбирање на искрениот духовен трагач за многуте Божји внатрешни светови. Прашањата што се дискутирани овде се избрани од повеќето илјади прашања каде што Шри Чинмој ѝ одговарал на многубројната јавност во неодамна изминатите години.

ПОДРАЧЈЕТО НА СМРТТА

Прашање: Зошто е смртта неопходна? Зошто душата не може да продолжи да напредува и еволуира во истото тело?

Шри Чинмој: Во овој момент смртта е потребна. Потребна ни е нам. Ние не можеме да правиме ништо напрегајќи се подолго време. Играме 45 минути или еден час, а потоа стануваме изморени и мораме да земеме одмор. Исто е и со нашето тежнение. Да претпоставиме дека живееме на земјата 60 или 70 години. Од тие 60 или 70 години можеме да медитираме 20 или 30 дена, а дури и тогаш медитираме само неколку часа. Обичен човек не може да тежнее ни во неговата медитација што би траела до еден час. Како може да има тежнение, реалност или свест што ќе го однесе до вечната Вистина

или бесмртната Свест одеднаш?

Во овој момент смртта ни помага во некоја смисла. Ни дозволува да се одмориме. А потоа кога ќе се вратиме, се враќаме со нова надеж, нова светлина, ново тежнение. Но ако сме имале свесно тежнение, ако во нас цело време горел голем пламен, тогаш ќе видиме дека физичката смрт лесно може да се победи. Ќе дојде ден кога нема да има потреба од смрт. Но моментално го немаме тој капацитет - слаби сме. Духовните Учители, ослободените души ја имаат победено смртта, но го напуштаат телото кога Божественото го сака тоа.

Обичен човек што на своите рамена го носел товарот на целото семејство 20 или 30 години ќе каже: „Изморен сум. Сега ми треба одмор.“ За него смртта има смисла. Душата оди во регионот на душите и ужива во краток одмор. Но за божествен херој, трагач по Крајната Вистина, смртта нема смисла. Тој сака да го направи неговиот напредок континуиран, без прекини. Така ќе се обиде да живее во постојано тежнение. А со тоа вечно тежнение ќе се обиде да ја победи смртта и ќе може да стане вечна надворешна манифестација на Божественото во него.

Прашање: Дали е возможно за човек да научи што е смртта додека е сè уште жив, всушност, да влезе во смртта?

Шри Чинмој: Што е, всушност, смртта, човек може многу лесно да дознае кога е во многу висока состојба на медитација. Стотици пати сум имал искуство што е, всушност, смртта. Исто така многу пати поминав отаде смртта во моите медитации кога требаше да им помогнам на моите ученици. Во транс, човек оди во многу светови, многу нивоа, во многу региони отаде подрачјето и границите на смртта.

Некогаш можеме да ја следиме душата кога таа го напушта телото и тогаш можеме да добиеме потполно искуство на смрт додека сме овде во телото. Моето прво искуство го имав кога умре една од моите сестри, кога имав 18 години. Имав таква сила и ја следев душата на сестра ми околу три часа во светот на смртта. Се случува да почувствуваш дека, всушност, си мртов. Твоето тело не постои за тебе. Само леташ со твојата свест, леташ како змеј. Кога ја имаш таа сила, тогаш можеш да имаш вистинско искуство на смрт во овој свет. Лесно можеш да одиш низ твојата медитација. Можеш да го

чуваш твоето тело во светот на животот, а твојата свест-светлина во светот на смртта.

Прашање: *Гуру, ќе ни објасниш за духовното значење на оваа пракса или потребата од неа?*

Шри Чинмој: Нема потреба од неа, но ако некој сака да го научи тоа на овој свет, може лесно да го направи тоа. Таквите нешта нема да ни помогнат ни малку во нашата Богореализација, но ако имаме време, ако имаме трпение, ако имаме желба, тогаш нема штета. Тоа е како да патуваш по некој пат. Можеме да одиме директно до Целта или ако сакаме можеме да шетаеме наоколу и да го разгледуваме пејсажот, или да земеме некој плод од дрвата, а додека го јадеме плодот, да продолжиме кон Целта. Секој во духовниот живот ќе има барем едно искуство на смрт пред Себереализација.

Прашање: *Дали смртта е болна?*

Шри Чинмој: Тоа зависи од личноста. Ако личноста не се молела, ако не медитирала и ако не водела духовен живот, тогаш навистина

е болно да се раздели од тој живот затоа што не сака да се предаде на Божјата Волја. Исто така не може да ја почувствува Божјата свесна заштита, водство и грижа, па чувствува дека е целосно изгубена. Во овој свет, не може да направи ништо. Во другиот свет, сè е несигурно. Ако нема тежнение и ако има огромен страв, за обичен човек смртта е нешто сосема непознато. Не знае каде оди. Но трагачот знае дека оди кај Севишниот, во живеалиштето на Господ. Тоа е привремено непознато за него, но таа свест, тоа ниво е подрачје на мир и одмор. Му припаѓа на Севишниот, неговиот Татко. Затоа нема страв.

Потоа, се разбира, тука е и физичката болка. Во моментот на смртта, дури и до последниот момент, ако некој страда од некоја болест и ако не може да ја фрли болеста во нешто подлабоко или повисоко, природно, неговите последни денови ќе бидат многу болни. Дури и самиот последен момент ќе биде многу болен затоа што битието на смртта ќе дојде кај него во многу деструктивна форма. Силите на смртта, битијата на смртта се појавуваат пред секоја индивидуа во различна форма во зависност од нејзините душевни постигнувања и реализација на земјата. Обичен човек кој не тежнее, човек кој

се препуштил на задоволствата на незнаењето, ќе ја почувствува смртта како ужасно, немилосрдно битие, како црна и грозна фигура. Понекогаш смрт-силата има многу помошници кои доаѓаат пред личноста што умира, а таа гледа тигри или огромни битија и се преплашува. Но искрените трагачи го гледаат нивниот духовен Учител или, пак, просветлено битие како ангел, како ги зема во кочија. Тие трагачи работеле напорно на земјата многу години и сега Мајката Земја свесно сака да им го понуди својот благослов и божествена благодарност. Нивниот Внатрешен Пилот или нивниот Гуру ги зема и ја гледаат меката Божја рака пред нив како ги носи во својот Златен Брод на другиот Брег. Некои луѓе во моментот на смртта ги гледаат нивните одамна починати роднини. Доаѓаат нивните најмили и како некои што го знаат патот ги водат во нов свет.

Кога сме заробени во прангите на незнаењето, ќе има болка и во нас и надвор од нас во часот на физичката смрт. Таа болка се должи на незнаењето во човечкиот ум и човечкото тело што свесно и со намера нè спречува да влеземе во кралството на смртта, а потоа да поминеме отаде кралството на смртта. Но ако се

отстрани превезот на незнаењето, тогаш не може да има болка, било во смртта, било во земјината атмосфера. Ако можеме да влеземе внатре во коренот на нашите страдања и болки, кој е незнаењето, и ако можеме да го преобразиме незнаењето со нашата душевна светлина, тогаш смртта ќе биде само како премин што нè води до другиот брег. Тој друг брег е вечната Светлина што нè води, заштитува, обликува и моделира низ вечноста.

Прашање: Зошто толку многу луѓе страдаат во болка долго време пред да умрат?

Шри Чинмој: Многу болни луѓе сакаат да умрат затоа што нивната болка е неподнослива. Сакаат да се ослободат од своето страдање. Но зошто страдаат овде и патат? Затоа што прочистувањето на природата не било комплетно. Преку прочистувањето влегуваме во повисок живот и во поисполнета божественост. Тоа е место каде што дејствува законот на кармата. Во нашите минати серии на животи сме направиле многу погрешни нешта. Преку тоа физичко измачување се прочистуваме. Тоа искуство е неопходно затоа што преку него зазору-

ва нова мудрост во свеста на личноста. Но кога некој горко пати, не треба да размислуваме за неговите минати дела, за тоа дека водел лош живот и имал лош карактер, па поради тоа пати. Не. Ајде да станеме едно со искуството низ кое што поминува. Кога сме едно со искуството, добиваме вистинско исполнување во нашето човечко постоење.

Сепак, морам да кажам дека законот на кармата не е едноставен. Тој е многу, многу комплициран. Некои души се многу чисти и духовни, но сепак патат кога умираат. Дали е тоа поради нивната мината лоша карма? Не, тоа е затоа што се идентификуваат со човештвото и сакаат искуство од најгоркиот вид на патење. Многумина од големите духовни Учители имале многу болна смрт. Зошто? По нивна сопствена мила волја можеле да ги напуштат нивните тела, но сепак не го направиле тоа. Наместо тоа, тие добиле рак и други сериозни заболувања, па дури после многу страдање умреле. Во нивниот случај, тоа што тие го прават е навлегување во човечките страдања и се обидуваат да почувствуваат како страда човештвото. Ако не влеземе во страдањето на човештвото, сè е теоретски. Ништо практично. Но ако обичен

човек страда, гледаме дека тоа е законот на кармата, тркалото на кармата што работи.

И покрај тоа, ако некој умре од ненадеен срцев удар, не мора да значи дека тој бил многу духовен или религиозен. Не, Бог сакал да го има тоа искуство преку него, а можеби и преку неговите сакани во тоа одредено време. Тука нема прашање за добро или лошо, божествено или небожествено, туку за каков вид на искуство Бог сака да има во таа одредена личност. На крај, сè што гледаме и што имаме е Божјо искуство.

Извадок од „Смрт и реинкарнација -
патувањето на вечноста“
www.knigi.mk